

пило вода. По-големият от тях рекъл на рома:

- Айде, вземи стомната и иди да донесеш вода!

Ромът станал, взел стомната и послушно тръгнал. Отишъл до потока, налял вода и започнал да вика колкото му глас държи:

- О-о-о, не ме бийте, аз не съм заклал кравата! Там има двама гуши - те са я заклали!

Двамата братя, като чули това, бързо се скрили в гората. Наблизо пасяли стадо овце. Ромът казал на овчаря:

- Братко, ще ти дам една жълтица - хайде да си сменим грехите! Ти ще облечеш моите, а аз - твоите. Ще се облечеш с моите грехи и ще влезеш във водата. Аз ще ти дам знак и ти ще се покажеш.

Речено-сторено. По едно време двамата братя дошли при "овчаря" и го попитали:

- Ей, побратиме, не си ли виждал оттук да минава един ром?

- О-о-о, тук съм, тук съм - обадил се "ромът" излизайки от водата. - Хвърлих се във водата и вижте - цяло стадо овце извадих оттам!

- А-а-а, такава ли била работата? - провикнали се братята. - Тогава и ние влизаме в реката!

Гмурнали се в дълбоката вода и повече не се видели.

Мащехата и завареничето

Имало едно време младо ромско семейство. Те си имали едничък син и силно го обичали. Двамата съпрузи много се обичали и се разбирали. Ала съдбата си нямала друга работа - жената легнала тежко болна и повече не станала. Мъжът се отчаял, водел от близо и отдалеко знахари и лекари, но нищо не помагало. Поминала се бедната женица, а мъжът останал сам със сина си.

Минало се доста време и ромът се оженил повторно. Втората майка не обичала завареничето и решила на всяка цена да го погуби. Взела една голяма кама и я сложила под постелята, където спяло момчето. Добре ама, клетото дете, преди да си легне, отишло в обора да нахрани коня си, а той му проговорил с човешки глас:

- Преди да си легнеш, вдигни постелята - под нея има